

כנת כמ'גד'ל דוד
צוארך בוני

לתלפיות

אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי
הגבורים למק

ספר
מדרש תלפיות
הלכה ראשון

חל של כחת פומת טוזהא ילקוט
מחירוסים אשר ממלא בשגש מחות
ספרים כולם מקננו גלו בספ' הזה על
יד החכם האלם הרב המזכה
קטיתא כמה'ר אליהו הכהן
זקוק'ל בעל שטט
מוס'ר וסכר מעיל צדקה זכה וזכה
את הדינים וכות הדינים תנו ט

ומתעורר הדבסת הספר הזה על יד
זכאי ה'ה הגביר החכם המרוצים
כמה'ר אליהו רולף הי"ו:

דפוס גרפוס השמכים החכם הנעלה
כמה'ר יוכה אשכנזי הי"ו יות'ר דוד חזן
ה'י בעלחזה דוד :

הדפוס והדפוס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

מחמור

מסע באומיר יע"ה
אשר תחת ממשלת אדונינו
המלך

יה"ה' נימיו וכימינו חובע
יחודה וישראל' יאטון לבסח
אכ"ה

1659 (אוקטובר)
1729 (ספטמבר)

מדרש תלפיות אות א ענף רפרוף אברים

אמר המאסף כתבו חז"ל בראשית ברי"ת בקו"ל ר"ס אבר"ך ש"ס י"י תמ"י"ד רמז הקב"ה בתחלת התורה כשיצרך האדם יצרך בקול רם כדי שיתקדשו כל אבריו בתנועת הקולי בדברי הרב ז"ל -

ענף אבוקה

ספר התשבי אבוקה היא נר שקושרים ב' או ג' או ד' יחד לעשות להב גדול על כן נקרא אבוקה מלשון ויאבק איש עמו שהוא לשון קשירה כמו שפירש רש"י ז"ל -

ענף אבי

כתב ה"ר אברהם פארוואל ז"ל כתב החכם ר' אברהם בן החכם ר' ישעיה ז"ל דשמע על שם אביו שהיו קוראים לו כך דרך נוטרי"קון אש"ר ב"ך ירוח"ם יתו"ם ר"ת אביו לפי שכשעברתו אמו מת אביו ילדנו מתה אמו ומשום הכי קרו ליה אביו לרמזו שהקב"ה ירחיטאותו עכ"ל -

ורשבים ז"ל בפסחים פרק י' כתב והאמר אביו אמר' לי אם דמשמע שלא מתה אמו כשילדתו חלה ה"יא מרבייתיה הו"י רולה לומר מנקת שלו שגדלתו עכ"ל -

ואחרים אומרים שמו נחמני ורבה בר נחמני גדלו בביתו ולמדו תורה שהיה יתום והש"ו שם אביו נחמני וקרי ליה אביו לשון ארמי כלום שקורא אביו וזה שלא לקרותו בשם אביו וסליק ליה אביו וכיון שהיה מן האבות והגדולה קראוהו רבנן הכי -

ענף אבידה ומציאה

קבלתי מ"י שמחבר **איוה דבר** אם יבדור למחור אם אני מוצאין אותה נר סך מעו' שמן למחור לשמתי על ר' מאיר מ"י מוצא האבידה ובלבד שלא יעבור ומן שם האבידה מעות אפשר שכבר הו"י אותם המוצא בהולאות ואם הוא נבד או שגילה אפשר שהולכה למקום **אחר** או **עשה** בו שני באופן שאינו יבדור וזו ח"ן מוציל הנדר -

ענף אביע

תקוני הזוהר ס"ט דף ק"י"ע ע"ב אדם דבריא' אוקמיה על ת"ת וכו' ושכנית' תתאה דמות אדם דאיהו עמודא דאמלעיתא ועוד עמודא דאמלעיתא בדיוקנא דכתר אדם דבריא'ה' ואלים דילירה לדיק בדיוקנא דחכמה כו' ושכניתא תתאה אדם דעשיה וכו' (זה תוכן הדבר מראהו ממש באורך ובין תבין) -

ענף אבד

יורה חטאים אבד ר"ת ח"ב א"ם אח"י' אחו"תו אש"תו כ"ץ בת"י ר"ל לרי"ך כל א' מאלו להתאבל לי יום עליהם -

ספר החסידים (סימן רמ"א) אסור לאדם לשמש מנתו ביום ז' לאביו עד שתחשך ליל שמיני וכן מי שאירע לו ביום טוב מת ולאחר יום טוב לרי"ך ליטב באבילות אסור לשמש מנתו ב"ע -

ענף אבידה

ס' החסידים ס' תק"פ"ו הא דאמרינן אבידת רבו קודמת לאבידת אביו וכו' שאין אביו משכיר לבנו רבו אבד כשאביו משכיר לבנו רבו והרב לא היה מלמדו בחסד או אבידה אביו קודמת גם אם הרב לא היה רואה ללמדו אלא כשכר ואשה לו -

גירוש לפסוק אשר בלבו מקומוסכו להיוערתה משם חולה לאחר מהאבריו ולכן בא גהזיר לאדם שיזכר במעשיו ולא יגרום גירושין ללשמתו וערודין ממטכנה וזהו מכל משמר נלור לנך כל מה שתוכל לשמור לבך ששם משכן הנשמה נלור אותו לפי שממנו תולדות חיים שהיא הנשמה ולא תגרום לה ללאח ממקומו דהיינו מהלב לכן הסר ממך עקשות פה שאם דבורך בנעוטיים שפפה דע שמעשך גרמי שיאלה שגשמה מהלב ותגשרה שם בפה לכן הסר ממך אותו עקשות פה על ידי מעשים טובים כדי להסירה משם ולהחזירה אל מקומה וכן ולות שפמים הרחק ממך שאם הנעוטי' בשפמים הרחק אלו הנעוטי' ממך ע"י תיקון במעשים טובים וכן עיניך לנכח יבשו עפעפך ייסירו נגדך שאם הנעוטי' בעיניך ובעפעפך הרחק ממך וכן פלם מעגל רגליך שאם הנעוטי' בגלגל פלם ותקן אותם כלל העולה כל דרכך יבשו אל תט ימין שמאל לעשות נעוטי' בשו' אחד מאבריו כי כל זה מסבת מעשך בלתי מסודרים הסר רגלך מרע ורגלך מלשון רגילות כלומר רגילותך לנעוטי' פ"ך או שפמי' או יודך או רגלך הסר ממך כי כל זה דבר רע הוא וכו' -

ויהו

גם כוונת הפסוקים בסיומן ו אדם בליעל איש און הולך עקשות פה קורץ בעיניו מולל ברגליו מורה באלכעוטי' תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים משלה ע"כ פתחו' יבא אידו פתע יטבר ואין מרפא - אמר שבדאי אדם בליעל איש און מי שהולך בעיקשות פה כלומר שבדברו עושה נעוטי' בפה משום שכל זה הוא מסיבה שנטרר' נשמתו בלב מקום מושבה ועשתה ישיבתה יותר בפיו וזהו סיבת נעוטי' וכן קורץ בעיניו מולל ברגליו מורה באלכעוטי' כלומר שעושה נעוטי' בעיניו או ברגליו או באלכעוטי' כל זה מוכח רע מעשיו שג' לנשמתו להיות' משולחת שם על דרך ונפשעכה שלהא אמנם כמדובר בהקדמה כי הנעוטי' אלו הם מסב' תהפוכו' בלבו ששם עיקר מושב נשמתו והוא הפך את מקומה לשלה בלתי מאבריו ע"י רע מעשיו שהיה חורש רע בכל עת מדנים משלה על כן פתחום יבא אידו פתע יטבר ואין מרפא לכן יראה לתקן קודם שיבא אידו וטבר והתדמה ענינה ב"ה רבנויות ו"ר באמרו הפסוקים השמונים לאין ש' מקור: מי שאבד אבידה ש' וכן בידו הוא מסיבת חטאו ש' לומר אלקא דמאיר וכ' ו' מאת בעל השבט מוסר ש' וק"ל -

גם זה רמזו בס' ע"י בפסוק קורץ עין יתן ענבת ואויל שפמים ילבו ורלה מי שמדתו לעשות נעוטי' בעיניו בעת שמדבר בודאי יתן יתן ענבת שהוא אודות גירוש נשמתו מלבו והלכה וישנה בעיניו מקום אשר בו הפג' ששע"ל דרך ונפשעכה שולחה אמנם במקו' ב'ארץ העמיסוכן ואויל שפמים ילבו מי שהוא אויל שפמים מחמת רוב נעוטי' בדברו בדאי ילבו כי מסיבת עון כל זה הפך ה"ד' מקור חיים כי לדיק כדסמך עיין שם כו' וכן רמזהו הקדמה זאת בכמה פסוקים אין לורך להאריך ישמע חכם ויוסף לקח -

ובענין המאמר מוכרחי' אנו לומר דאלו הנעוטי' בראש או בידים או ברגלים שהוא נסיבת חוביו של אדם כמדובר היינו דוקא כשנולדו לו לאדם אחר שנתגדל שאז סייד לומר מסיבת חטא הוא חמג' אם הם מעש' הליד' אזי הוא מאורש מקום נשמתו מאשר ממסחולבה כנודע יש נשמות מהראש או מהאורע' או מהאוקים וכפי מקום נשמתו יש לו שם נעוטי' יותר בדברו וזהו שכתבתי הוא כדי שלא תקשה אם תראה לדיק גמור שיש לו נעוטי' בראשו או בידיו או ברגליו או בכל גופו בדברו האפשר דמשמע שולך כך הוא והוא מסכת שורש נשמתו כמדובר גם יש נעוטי' באברי האדם בין לדיק בין לרשע ואינו מסבת חוביו משום דאין הנעוטי' בשנה שמדברים בכזכר במאמר כגון נפתלי ועשאל שהיו קלים ברגליהם כאילות אשר במדבר וגם זה מאורש הנשמה כמדובר -

ס' הרסידים ס' תתכ"ד כתיב צרכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו כשיצרך להקב"ה לרי"ך לברכו בקול רם כי בקול רם כל הקרבים מתנועע' ומשכים אחר הקול -